

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Broadcast A/S METV (asia C-244/10) ja Roj TV A/S (asia C-245/10)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesverwaltungsgericht — Televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3.10.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY (EYVL L 298, s. 23), sellaisena kuin se on muutettuna 30.6.1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY (EYVL L 202, s. 60), 2 a artiklan ja 22 a artiklan tulkinta — Jäsenvaltion viranomaisten kansojen välistä yhteisymmärrystä koskevan periaatteen loukkaamisen perusteella toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle televisiolähetystoiminnan harjoittajalle asettama toimintakielto — Sen sulkeminen pois vastaanottavan jäsenvaltion toimivallasta, että tämä valtio voi rajoittaa alueellaan muista jäsenvaltioista peräisin olevien televisiolähetysten lähettämistä sellaisin perustein, jotka kuuluvat direktiivillä 89/552/ETY yhteen sovitettuihin aloihin — Kansojen välistä yhteisymmärrystä koskevan periaatteen loukkaamisen hyväksyttävyyden kiellon perusteena kyseisellä direktiivillä yhteen sovitetuilla aloilla

Tuomiolauselma

Televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3.10.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 30.6.1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY, 22 a artiklaa on tulkittava siten, että pääasioiden oikeudenkäyntien kohteena olevien kaltaisten seikkojen, jotka kuuluvat kansojen välisen yhteisymmärryksen vahingoittamisen kieltä koskevan kansallisen oikeussäännön piiriin, on katsottava sisältyvän kyseisessä artiklassa esitettyyn käsitteeseen ”yllyttäminen vihaan rodun, sukupuolen, uskonnon tai kansallisuuden perusteella”. Kyseisellä artiklalla ei estetä sitä, että jäsenvaltio ryhtyy 5.8.1964 annetun yhdistyslain (Gesetz zur Regelung des öffentlichen Vereinsrechts), sellaisena kuin se on muutettuna 21.12.2007 annetun lain 6 §:llä, kaltaisen yleisen lainsäädännön perusteella toimenpiteisiin toiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta televisiolähetystoiminnan harjoittajaa kohtaan sen vuoksi, että sen toiminta ja tavoitteet ovat kansojen välisen yhteisymmärryksen vahingoittamista koskevan kiellon vastaisia, kunhan näillä toimenpiteillä ei estetä kyseisen toiminnanharjoittajan toisesta jäsenvaltiosta lähettämien televisio-ohjelmien varsinaista edelleen lähettämistä sen jäsenvaltion alueella, missä ne vastaanotetaan, ja tämän seikan tutkiminen on kansallisen tuomioistuimen tehtävä.

(¹) EUVL C 234, 28.8.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 22.9.2011 (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismasin (Liettuan tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis ja Laurynas Arimantas Lašas v. Pakruojo rajono savivaldybės, Šiaulių visuomenės sveikatos centras ja Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas

(Asia C-295/10) (¹)

(Direktiivi 2001/42/EY — Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arviointi — Suunnitelmat, joissa määritellään pienten alueiden käyttö paikallisella tasolla — 3 artiklan 3 kohta — Maankäytön suunnitteluun paikallisella tasolla liittyvät asiakirjat, jotka koskevat vain yhtä taloudellisen toiminnan kohdetta — Arviointi direktiivin 2001/42/EY perusteella on suljettu pois kansallisessa oikeudessa — Jäsenvaltioiden harkintavalta — 3 artiklan 5 kohta — Yhteys direktiiviin 85/337/ETY — Direktiivin 2001/42/EY 11 artiklan 1 ja 2 kohta)

(2011/C 331/07)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis ja Laurynas Arimantas Lašas

Vastaajat: Pakruojo rajono savivaldybės, Šiaulių visuomenės sveikatos centras ja Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas

Muut osapuolet: Sofita UAB, Oltas UAB, Šiaulių apskrities viršinininko administracija, Rimvydas Gasparavičius ja Rimantas Pašakinskas

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY (EYVL L 197, s. 30) 3 artiklan ja 11 artiklan sekä tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (EYVL L 175, s. 40) tulkinta — Mahdollinen velvollisuus tehdä direktiivin 2001/42/EY mukainen arviointi sen jälkeen, kun on tehty direktiivin 85/337/ETY mukainen arviointi — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan maankäytön suunnitteluun paikallisella tasolla liittyvistä asiakirjoista ei ole tarpeen tehdä strategista ympäristövaikutusten arviointia, jos ne koskevat vain yhtä taloudellisen toiminnan kohdetta

Tuomiolauselma

- 1) Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY 3 artiklan 5 kohtaa, tarkasteltuna yhdessä sen 3 artiklan 3 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa säädetään yleisesti ja ilman tapauskohtaista tarkastelua, ettei kyseisen direktiivin mukaista arviointia tehdä silloin, kun suunnitelmat, joissa määritellään pienten alueiden käyttö paikallisella tasolla, koskevat vain yhtä taloudellisen toiminnan kohdetta.
- 2) Direktiivin 2001/42 11 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava siten, että tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 3.3.1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, perusteella tehty ympäristöarviointi ei vapauta velvollisuudesta tehdä tällainen arviointi direktiivin 2001/42 perusteella. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on kuitenkin selvitettävä, voidaanko direktiivin 85/337, sellaisena kuin se on muutettuna, perusteella tehtyä arviointia pitää yhteen sovitettuna tai yhteisenä menettelynä ja täyttääkö se jo direktiivin 2001/42 kaikki vaatimukset. Jos näin on, velvollisuutta tehdä uutta arviointia jälkimmäisen direktiivin perusteella ei näin ollen enää ole.
- 3) Direktiivin 2001/42 11 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, ettei siinä veloiteta jäsenvaltioita säätämään kansallisessa oikeusjärjestyksessään yhteen sovitetuista tai yhteisistä menettelyistä, jotka täyttävät direktiivin 2001/42 ja direktiivin 85/337, sellaisena kuin se on muutettuna, vaatimukset.

(¹) EUVL C 221, 14.8.2010

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 22.9.2011 — Bell & Ross BV v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Klockgrossisten i Norden AB

(Asia C-426/10 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Kannekirjelmän allekirjoitetun alkuperäiskappaleen jättäminen määräajan päätyttyä — Korjattavissa oleva virhe)

(2011/C 331/08)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Bell & Ross BV (edustaja: asianajaja S. Guerlain)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Folliard-Monguiral) ja Klockgrossisten i Norden AB

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-51/10, Bell & Ross v. SMHV — Klockgrossisten i Norden, 18.6.2010 antamasta määräyksestä, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen SMHV:n kolmannen valituslautakunnan 27.10.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 1267/2008-3), joka koski Klockgrossisten i Norden AB:n ja Bell & Ross BV:n välistä mitättömyysmenettelyä — Liian myöhään toimitettu kanteen allekirjoitettu alkuperäiskappale — Anteksi annettavan erehdyksen ja ennalta arvaamattoman seikan käsitteet — Luottamuksensuojan periaate ja suhteellisuusperiaate — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Bell & Ross BV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 346, 18.12.2010.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Bíróság (Unkari) on esittänyt 27.7.2011 — Erika Jörös v. Aegon Magyarorszá Hítel Zrt.

(Asia C-397/11)

(2011/C 331/09)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Erika Jörös

Vastapuoli: Aegon Magyarorszá Hítel Zrt.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Otetaanko kansallisessa tuomioistuimessa käytävässä menettelyssä huomioon direktiivin 93/13/ETY (¹) 7 artiklan 1 kohdassa säädetty, jos jonkin kanteen kohteena olevan sopimuksen yleisen sopimusehdon kohtuuttomaksi toteamisen jälkeen tutkitaan kyseisen ehdon pätemättömyyttä tällä perusteella, vaikka asianosaiset eivät olisi siihen nimenomaisesti vedonneet?
- 2) Onko kansallisen tuomioistuimen toimittava myös kuluttajan vireille saattamassa menettelyssä ensimmäisessä kysymyksessä kuvatulla tavalla, vaikka yleensä silloin, kun vahinkoa kärsinyt osapuoli nostaa kanteen tällä perusteella, sopimuksen yleisten sopimusehtojen kohtuuttomuudesta seuraava pätemättömäksi julistaminen ei kuulu paikallisen alioikeuden vaan ylemmän oikeusasteen tuomioistuimen toimivaltaan?